

ISSN 2522-1116

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**науково-практичної конференції з міжнародною участю
молодих вчених та студентів**

**«Актуальні питання сучасної медицини і
фармації - 2021»**

15 – 16 квітня 2021 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2021

УДК: 61

А43

Конференцію зареєстровано в Укр ІНТЕІ (посвідчення № 163 від 12.02.2021).

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету: проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови: проф. Туманський В.О., проф. Беленічев І.Ф.

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Павлов С.В., доц. Лур'є К.І., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф., доц. Шишкін М.А., д.біол.н., проф. Разнатовська О.М., ст.викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат: ас. Данукало М.В., ст.викл. Борсук С.О.

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю молодих вчених та студентів «Актуальні питання сучасної медицини і фармації – 2021» (Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя, 15 – 16 квітня 2021 р.). – Запоріжжя: ЗДМУ, 2021. – 202с.

ISSN 2522-1116

Запорізький державний медичний
університет, 2021.

**ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО І ВЧИТЕЛЯ,
ЗАСНОВНИКА КАФЕДРИ НЕРВОВИХ ХВОРОБ ЗДМУ – ПРОФЕСОРА
ГАФТА ПАВЛА ГЕНРІХОВИЧА**

Співробітники кафедри нервових хвороб
Запорізький державний медичний університет

У квітні 2021 року виповнюється 100 років з дня народження видатного вченого, талановитого педагога і професора-клініциста, заслуженого діяча вищої школи, засновника кафедри нервових хвороб Запорізького державного медичного університету Павла Генріховича Гафта.

Народився П. Г. Гафт у Полтаві 16 квітня 1921 р. в сім'ї педагога й інженера, у цьому ж місті пройшли дитячі та шкільні роки Павла Генріховича. Улюбленими предметами майбутнього доктора були біологія та хімія, які він вивчав дуже ретельно і наполегливо. Успішно закінчивши школу, у 1939 р. він вступив на лікувальний факультет Харківського державного медичного інституту, про який мріяв ще з дитинства. Але Друга світова війна внесла свої корективи у життя суспільства – сім'я Гафта переїжджає у м. Фрунзе, де Павло Генріхович продовжує навчання у Киргизькому медичному університеті. Його прагнення до науково-дослідної та викладацької діяльності були неодноразово відмічені вченими інституту. Непідробний інтерес до науки П. Г. Гафт проявив вже у студентські роки, почавши на молодших курсах навчання займатися науковою роботою, брав активну участь у науково-практичних конференціях, виступав з доповідями, був нагороджений почесними грамотами та преміями, брав участь у роботі студентського наукового товариства, був іменним стипендіатом.

У 1944 році П. Г. Гафт із відзнакою закінчив інститут і вступив до аспірантури, але війна призупинила його наукову та дослідницьку діяльність. Громадянський обов'язок патріота своєї Батьківщини призвав Павла Генріховича на фронт. Розпочавши лише у лютому свою військову службу, він вже у березні став старшим лікарем Окремого авіаційного полку, пройшовши славетний бойовий шлях майором. На рахунок П. Г. Гафта 90 бойових вильотів, він брав участь у звільненні Радянського Союзу і Польщі. На війні він отримав контузію. За хоробрість і відвагу був нагороджений орденом і медалями «За боевые заслуги» і «За Победу над Германией». Усе життя Павло Генріхович беріг пам'ять про тяжкі воєнні роки, бойові операції, через усе життя проніс міцну чоловічу дружбу з відомим командиром полку І. І. Петрунію, заслуженим льотчиком Радянського Союзу, кавалером численних бойових нагород.

На початку 1946 р. П. Г. Гафт закінчив з відзнакою військовий факультет при Центральному інституті удосконалення лікарів у Москві. З квітня 1946 р. лікар-капітан П. Г. Гафт стає викладачем циклу «Організація та тактика медичної служби» кафедри військово-медичної підготовки Одеського медичного інституту. Він завзято працював, удосконалюючи майстерність викладання, проявив себе активним, ініціативним, енергійним офіцером. Цікаво, грамотно, методично насичено та послідовно проводив практичні заняття на кафедрі. Разом із цим, Павло Генріхович із запалом працював над воєнно-медичною літературою, поповнюючи свій особистий досвід служби у військовій авіації, майстерно поєднуючи теоретичний матеріал із практичним досвідом, набутим під час Великої Вітчизняної війни, брав активну участь у громадській роботі.

З 1949 р. П. Г. Гафт був обраний головним лікарем Українського науково-дослідного інституту неврології і психіатрії, де йому пощастило спілкуватися з видатними педагогами і блискучими вченими, зокрема з чудовою людиною, талановитим вченим – академіком Г. І. Маркеловим. Це було виняткове поєднання видатних світлих голів, талантів і знань, яке назавжди прив'язало Павла Генріховича до неврології. Відтоді П. Г. Гафт стає головним невропатологом Одеської області, а також асистентом кафедри нервових хвороб Інституту удосконалення лікарів.

У 1955 р. інститут переводять до Запоріжжя, куди і переїздить П. Г. Гафт, де починає пошукові дослідження для дисертаційної роботи. У 1961 р. Павло Генріхович під керівництвом свого вчителя, професора М. Г. Гольдемана, успішно захистив кандидатську дисертацію, а в 1964 р. його обрали доцентом цієї ж кафедри.

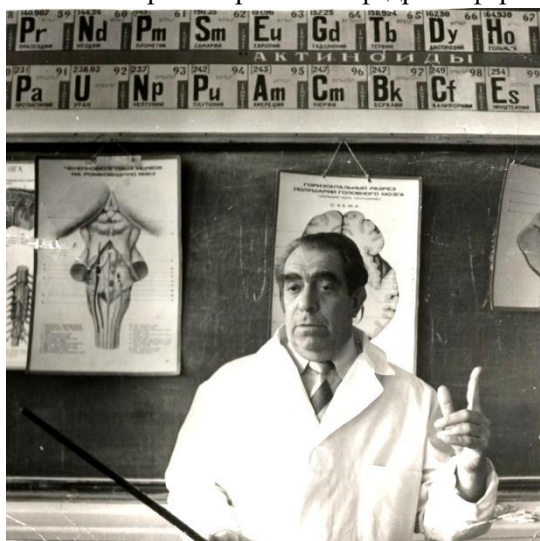
З серпня 1966 р., коли був організований Запорізький медичний інститут, П. Г. Гафт організовує й очолює кафедру нервових хвороб. Зустрівши дружню підтримку з боку колективу кафедри, він за короткий термін створив її навчально-наукову базу. Науково-дослідна робота

Павла Генріховича та його співробітників розвивалася за напрямом діагностики неврологічних порушень, обумовлених захворюваннями внутрішніх органів, а також лікування гострих порушень мозкового кровообігу. За результатами своєї роботи П.Г. Гафт написав докторську дисертацію, яку у вересні 1972 р. з успіхом захистив у Москві, незабаром йому було присвоєно звання професора. У цей же період Павло Генріхович Гафт обирається науковим секретарем Ради інституту, нагороджується знаком «Відмінник охорони здоров'я», державними грамотами та подяками.

Навчальний процес, лекції та практичні заняття Павло Генріхович органічно поєднував із науковою роботою. Науковий напрям діяльності кафедри набуває свого подальшого розвитку – досліджуються патологічні механізми, клінічна картина та схеми лікування неврологічних порушень, які виникають у хворих внаслідок первинної патології внутрішніх органів. Отримані результати цих досліджень дозволили уточнити можливість виникнення патології окремих морфофункціональних комплексів нервової системи, а також виявити низку вегетативних дисфункцій, що відображують ураження окремих відділів вегетативної нервової системи – сегментарного, надсегментарного або генералізовані реакції усього вегетативного ланцюга.

Разом із науково-дослідною роботою професор П.Г. Гафт готував молоді кадри лікарів-невропатологів, які працювали над своїм удосконаленням і брали активну участь у громадському житті інституту та міста. Особливу увагу колектив кафедри приділяв самостійній роботі майбутніх фахівців із хворими – як у стаціонарі, так і у поліклініці, опануванню практичних навичок. Під його керівництвом були підготовлені та захищені 12 кандидатських дисертацій.

Інший напрям наукового інтересу професора Гафта П.Г. стосується актуальної проблеми – ангіоневрології, а саме ангіологічного аспекту соматоневрологічних взаємозв'язків. За короткий термін цей аспект був значно розширений і поглиблений. Особлива увага приділялася маніфестним проявам нестачі кровопостачання різних ділянок головного мозку, дисциркуляторним енцефалопатіям, які ускладнювалися порушенням мозкового кровообігу, артеріально-гіпертензивними кризами і транзиторними ішемічними атаками. Для реалізації такого виду досліджень планується та виконується комплексна робота разом з кафедрами фармакології, фізики та ін.

Багатогранна та плідна в цей період і діяльність кафедри. Професор П. Г. Гафт був ерудованим лектором, його лекції викликали професійну зацікавленість не тільки студентів, а й викладачів і мали неабиякий вплив на формування цілісної особистості майбутнього лікаря. Значна навчально-виховна та наукова робота проводилась й у студентському науковому гуртку, яким постійно керував Павло Генріхович. До наукової роботи успішно залучались здібні студенти, які виступали на наукових конференціях.

Для реалізації та подальшого удосконалення науково-практичних досліджень, виникла потреба у розширенні клінічної бази. У 1978 р. за ініціативою професора П. Г. Гафта і за підтримки ректора інституту, академіка А. Д. Візира, створюється на базі

6-ї міської лікарні перший в Україні центр із вивчення судинних захворювань нервової системи. Це була школа передового досвіду для всіх лікарів Радянського Союзу. Завдяки роботі центру значно зменшилась смертність хворих на мозкові інсульти, багато пацієнтів повернулися до повноцінного життя та трудової діяльності. Робота центру була відмічена та схвалена колегією Міністерства охорони здоров'я СРСР. Стараннями П. Г. Гафта були організовані постійно функціонуючі консультативні пункти в різних лікувальних закладах.

Ідеєю професора П. Г. Гафта було здійснити перехід неврологічної допомоги на сучасну структуру трьох ланок: дільничний лікар – діагностичний центр – медичний центр. Ним була створена етапна модель допомоги хворим на мозкові інсульти. Неважко собі уявити, скільки душевних і фізичних сил віддавав професор справі свого життя, але все це і було тим спалахом, який дозволяв жити повноцінним, активним і наповненим життям.

Професор П. Г. Гафт створив колектив самовідданих однодумців і помічників, до якого входили співробітники кафедри, лікарні та велика кількість учнів. Це професори, доценти, практичні лікарі – Явдокименко П. П., Суботовська Л. В., Шевченко Л. О., Гуйтур М.І., Серeda А. І., Сікорська Н. І., Кузьменко Л. В., Теплоva Л. М., Ревенько А. В., Дарій В. І., Сікорська М. В., Гуйтур М. М. та багато інших.

Професору П. Г. Гафту були притаманні доброзичливість, чуйність, щирість почуттів, любов до друзів, книжок, подорожей. Не було такої людини, якій би він відмовив у допомозі.

Гордістю П. Г. Гафта і радістю була міцна родина: батьки, дружина, з якою він прожив 45 років, донька з чоловіком і онука.

Незважаючи на постійну зайнятість, Павло Генріхович завжди турбувався про своїх рідних, приділяв особливу увагу професійному становленню своїх близьких, був вірним помічником і другом.

Усі принципи й здобуття професора Гафта П. Г. ретельно зберігаються і розвиваються співробітниками кафедри до теперішнього часу. З 1994 року кафедрою завідувала доцент Шевченко Л.О., а з вересня 1998 року і до теперішнього часу кафедрою нервових хвороб завідує професор Козьолкін О.А. Пріоритетним науковим напрямком кафедри продовжує залишатися ангіоневрологія.

За цей час з даної проблеми виконано 3 НДР кафедри, захищено 3 докторські дисертації і 13 кандидатських дисертацій, виконуються: НДР кафедри, 1 докторська дисертація та дві пошукові роботи. Підготовлено 10 магістрів, 12 клінічних ординаторів, понад 150 лікарів-інтернів неврологів.

Завдяки зусиллям ректорату Запорізького державного медичного університету та особисто ректора професора Ю. М. Колесника, кафедра нервових хвороб оснащується сучасним обладнанням для діагностики захворювань нервової системи, наукових досліджень, а також для вдосконалення навчально-педагогічного процесу. Тільки за останні два роки на кафедру придбано найсучасніше дороговартісне діагностичне обладнання експертного класу – ультразвуковий доплерограф і багатофункціональний міограф.

Теперішня клініка нервових хвороб ЗДМУ, де пліч-о-пліч працюють співробітники кафедри й лікарі, виглядає як сучасна європейська клініка, де надається на вищому рівні допомога хворим із захворюваннями нервової системи і, насамперед, мозковими інсультами.

Традиції, закладені професором Гафтом П. Г., зберігаються і розвиваються, що дозволяє колективу кафедри впевнено дивитись у майбутнє.

Світла пам'ять про Павла Генріховича Гафта і повага до нього назавжди будуть збережені в серцях тих, хто мав щастя навчатися у нього, працювати та спілкуватися з цією великою Людиною та Вченим.

Із вдячністю і повагою – співробітники кафедри нервових хвороб ЗДМУ

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТРУКТУРНО МОДИФІКОВАНИХ БІОПОЛІМЕРНИХ МЕМБРАНЗ ПОЛІМОЛОЧНОЇ КИСЛОТИ В ТЕРАПІЇ РАНОВИХ ПРОЦЕСІВ ТКАНИН ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВОЇ ДІЛЯНКИ

Сальников В.І.

Науковий керівник: д.мед.н., доц. Міщенко О.М.

Кафедра пропедевтичної та хірургічної стоматології

Запорізький державний медичний університет

Не дивлячись на розвиток сучасної хірургії, проблематика ранових процесів щелепно-лицевої ділянки не втрачає своєї актуальності і сьогодні. Внаслідок збільшення частоти гострих та хронічних травматичних пошкоджень, пошук шляхів покращення загоєння ран є головним медичним та соціальним пріоритетом.

Мета дослідження: проаналізувати, систематизувати та узагальнити інформацію щодо сучасних методів лікування ран щелепно-лицевої ділянки та обґрунтувати доцільність використання біополімерних мембран з полілактату (PLA) в даному медичному напрямі.